

saaledes ned, at Forslaget virkelig kan blive til Gavn. Altsaa Endringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3 gaa ud paa, at Skibe under 100 Registertons skulle være fri for Afgift. Disse Skibe, og det er jo Seilskibe — vi have ikke Dampskibe under 100 Registertons i fremmed Fart — ere jo i ganske særlig Grad uheldig stillede under de nuværende Forhold. Der var en Gang i sin Tid en lønnende Fart mellem Hovedstaden og Provindserne, hvor disse Skibe benyttedes. Rundt omkring i enhver Provindsfjæstads vare adskillige af disse Skibe hjemmehørende, og havde en god Fart paa Hovedstaden; men herfra ere de nu fuldstændig fortrængte af det forenede Dampskibsselskab. Der findes saa godt som ikke mere Seilskibe, der gaa i denne tidligere Tids Paletfart. Og andre Forhold have samtidig forandret sig, saa disse Seilskibes Stilling er bleven i høi Grad trykket. De havde Seilads med Korn til Norge og England, men som ærede Medlemmer vide, er Udsørselen af Korn nu aldeles forsvindende. Hele denne Fart, der i særlig Grad var i Hænderne paa disse Skibe, er aldeles forsvunden; de have i Reglen kun tilbage at gaa med Ballast til England og hente Kul hjem, og have saa her Konfurrenzen med de store engelske Dampskibe. Mange Familiers Bøfærd ere knyttede til disse Skibe. Skipperen eier som oftest $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ af et saadant Skib. En Styrmand har oplagt sin Hyre til en Gang at kunne kjøbe en saadan Part, og hans Forældre, Svigerfaderen eller anden Slægt har taget de andre Parter i disse Smaaskibe, der saa godt som aldrig eies af større Rhederier og heller ikke af Aktieselskaber, men som sagt af Familier, som ere knyttede til Skibet, og hvis hele borgerlige Eksistens, hvis daglige Brød derfor i en ganske særlig Grad er knyttet til disse Skibe. Og hvad nu angaar Brugen af Konsuler for disse Skibes Vedkommende, da er den jo ganske forsvindende. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der blev ytret ved Sagens 1te Behandling, om Skibenes Brug af Konsuler overhovedet, men kun sige, at som almindelig Regel have disse Skibe ikke Brug for Konsulernes Hjælp eller faae noget Ækvivalent for de betydelige Konsulatafgifter, de maa betale. Disse Skibe have i Reglen kun en Besætning af 3—4 Mand. Som oftest ere disse Følk fra samme By, de

ere Bekjendte og Byesbørn, og der vil derfor sjældent opstaa den Slags Banfæliigheder mellem Mandstabet, der kan hænde for de store Skibes Vedkommende. De have derfor ikke Andet med Konsulerne at bestille end at erlægge det Gebyr, de skulle betale, hver Gang de komme til og forlade en Havn. Altsaa, vort Forslag er, at disse Skibe fuldstændig fritages for Afgifter, og er iøvrigt et af de Forslag, der af Grosserer-societetet ifjor særlig blev lagt Regjeringen paa Sinde. Det er ønskeligt, billigt og retfærdigt, at disse Skibe ere fuldstændig fri. Endringsforslagene under Nr. 4 og 5 gaa ud paa at nedsætte den foreslaaede Afgift, 5 Dre, til 3 Dre. Som ærede Medlemmer vide, ere Konsulatafgebyrerne, som Lovforslaget nu foreligger, nedsatte med 20 pCt. Vi sige, og jeg veed, at vi i en særlig Grad ere støttede af Enhver, hvis Interesse er knyttet til Skibsfarten, at ned til 50 pCt. er i Virkeligheden det Naturligste og Billigste. Afgiften er for Diebliffet $6\frac{1}{4}$ Dre, og vi have foreslaaet 3 Dre i Stedet for at gaa nysgættid 50 pCt. ned, som vilde staae en uheldig Brøk. Altsaa foreslaa vi 3 Dre for Losning og 3 Dre for Ladning for Dampskibes Vedkommende. For Seilskibe er der jo i det andet Thing gjort den heldige Tilføining, at de kun skulle betale det Halve af den fornaævnte Afgift. Noogle enkelte Exempler vilde vise, hvad Konsulatafgebyrerne i Virkeligheden ville sige for vor Skibsfart, og hvad den Nedsættelse, som Lovforslaget indeholder, vil betyde, og hvor meget Nedsættelsen vil betyde efter vore Endringsforslag. Jeg holder her det forenede Dampskibsselskab ude, da det i væsentlig Grad faar Vættelse paa Grund af den Bestemmelse, at, naar Skibene have faret 3 Gange i Havnen, ere de afgiftsfri. Men vi have desuden her i Kjøbenhavn af større Dampskibe 52, som væsentligst gaa i udenrigsig Fart, og de have i 1886 betalt i Konsulatafgebyr tilsammen 68,518 Kr., hvilket i Gjennemsnit er 1 Kr. 59 Dre pr. Ton. Naar man tager dem enkeltvis, vilde vi finde Exempler, som endnu langt stærkere vise, med hvilken overordentlig Lyngde disse Konsulatafgebyrer hvile. „Skjaln Hvide“, et Dampskib paa 398 Tons, har i 1886 betalt 914 Kr. i Konsulatafgebyr, hvilket er 2 Kr. 37 Dre pr. Ton, og i 1887 827 Kr. 71 Dre. Denne aarlige Sum af Konsulatafgebyr repræ-